

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. září 2022 v senátu složeném z Mgr. Víta Sochovského, předsedy senátu, a přísedících JUDr. Barbory Zahálkové a Věry Blažejové,

takto:

Obžalovaný

T [REDACTED] L [REDACTED]

narozený [REDACTED] ve Slaném, trvale bytem [REDACTED],
[REDACTED], adresa pro účely doručování [REDACTED]

je vinen, že

- 1) v blíže nezjištěné době od počátku roku 2009 do 23. 8. 2021 v místě jejich společného bydliště v obci [REDACTED], v ulici [REDACTED] a [REDACTED], v ulici [REDACTED] a v ulici [REDACTED], v obci [REDACTED], v obci [REDACTED] a v obci [REDACTED], opakovaně fyzicky napadal svou tehdejší družku, poškozenou E. K. [REDACTED], údery otevřenou dlaní do oblasti hlavy, rukou a ramen, strkáním, kopy, taháním za vlasy, či za pomoci nástrojů, např. koštěte, které jí strkal do pusy a nejméně jedním úderem pěstí do oblasti hlavy, a to zpočátku několikrát do měsíce a ke konci období již i několikrát za den, dále poškozené vulgárně nadával, ponižoval ji, zakazoval jí chodit samotné ven, omezoval ji v tom, kam může chodit na nákup, který musela vždy přesně obžalovanému vyúčtovat, zda a kde může pracovat a co může nosit na veřejnosti za oblečení, izoloval ji od přátel a rodiny tím, že jí s nimi zakazoval styk, jakož i kontakt přes sociální sítě, dále kontroloval mobilní telefon a komunikaci poškozené, přičemž v důsledku tohoto jednání se u poškozené rozvinula v době od 23. 8. 2021 nejméně do 15. 10. 2021 porucha přizpůsobení s neurotickou úzkostnou a depresivní symptomatikou, která se u poškozené projevovala úzkostnými a depresivními příznaky, poruchou emotivity a afektivity, poruchou spánku,

narušenou chutí k jídlu a sníženou frustrační tolerancí,

- 2) nejméně od počátku roku 2021 do 23. 8. 2021 v místě jejich společného bydliště v obci [REDAKCE], v ulici [REDAKCE], donutil nejméně v pěti případech poškozenou E [REDAKCE] K [REDAKCE] přes její slovní i fyzický odpor k souloži tím, že ji natlačil na gauč či křeslo, držel ji za ruce, násilím ji sundal oblečení a následně na ní vykonal soulož,
- 3) dne 17. 5. 2021 v době od 10.00 hodin do 12.00 hodin v místě jejich společného bydliště v obci [REDAKCE], v ulici [REDAKCE], po předchozí slovní rozepři se svou tehdejší družkou, poškozenou E [REDAKCE] K [REDAKCE], se záměrem zmocnit se mobilního telefonu poškozené zn. Xiaomy Redmi 8, červené barvy, který si poškozená tiskla oběma rukama na břicho ve snaze uchránit jej před obžalovaným, poškozenou zezadu objal, chytil ji za ruce a mobilní telefon jí z nich silou vykroutil, načež si mobilní telefon ponechal,

tedy

jednak pod bodem 1), 2) a 3) týral osobu žijící s ním ve společném obydlí, způsobil jí takovým trestným činem těžkou újmu na zdraví a páchal takový trestný čin po delší dobu,

jednak pod bodem 2) jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

jednak pod bodem 3) proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

čímž spáchal

pod bodem 1) až 3) zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku,

pod bodem 2) zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem 3) zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku,

za což se odsuzuje

spolu s přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, jímž byl shledán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Kladně, sp. zn. 4T 17/2022, ze dne 25. 2. 2022, který nabyl právní moci dne 12. 5. 2022,

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené E [REDAKCE] K [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE] na náhradě **nemajetkové újmy částku 100 000 Kč** spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 11,75 % ročně od 26. 3. 2022 do zaplacení. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení protitoxikomanické v ambulantní formě.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

Dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Kladně, sp. zn. 4T 17/2022, ze dne 25. 2. 2022, jakož se ruší i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný při své výpovědi v hlavním líčení uvedl, že s poškozenou E. K. se seznámil poté, co opustila jeho bratra O. který se k ní nechoval hezky, obžalovaný jí před bratrem bránil, a tak si k sobě našli cestu. Bratr obžalovaného poškozené pálil šaty a nutil ji nosit kalhoty, také ji bil. V té době již měla s bratrem obžalovaného dvě děti. Dohromady s poškozenou se obžalovaný dal někdy v roce 2009, zprvu žili u babičky, po dvou letech se stěhovali do Prachatic, kde se jim narodil syn T. Následně se stěhovali do Slaného, což bylo někdy v roce 2012 či 2013. Zde začaly první neshody a hádky, poškozená se stýkala s lidmi, kteří brali drogy a alkohol. Obžalovaný se snažil toto řešit, ale nakonec museli znovu měnit adresu a šli do Přelíce. Zde s nimi bydlel i bratr E., který s nimi trávil čas. Díky vzdálenosti od Slaného se podařilo částečně vyřešit problémy s přáteli poškozené. Partnerce se tam však nelíbilo a museli se znovu stěhovat, tentokrát do Královic. Zde bylo dle obžalovaného soužití v pořádku, ale otrávil jim tam psa, což poškozenou zasáhlo, strávila i několik dnů v nemocnici a stěhovali se proto zpět do Slaného, kde si našli bydlení v a společně zde bydleli tři roky. Právě když byli podruhé ve Slaném, začaly mezi nimi ve vztahu největší problémy. I zde to ale bylo mezi obžalovaným a poškozenou různé, střídaly se období lepší a horší. Definitivní zlom v jejich vztahu nastal v roce 2021, kdy si poškozená K. našla práci u paní S. Té dělal obžalovaný práce na domě, ale postupně se paní S. obrátila proti obžalovanému a vzala s sebou i poškozenou. Na to přišlo oznámení, že měl poškozenou obžalovaný znásilnit, což naprosto odmítá. Oba měli rádi tvrdší sex, ale takto to vyžadovala partnerka i on. Když se stalo, že sex nechtěla, tak nebyl, on sám byl také někdy po práci unavený. Obžalovaný si neuvědomuje, že by poškozenou kdy do sexu nutil, a stejně tak ani k žádným praktikám. S paní S. je poškozená v kontaktu dodnes, zůstala u ní bydlet a údajně měl poškozená od S. i nějaké prášky na uklidnění, na které pak poškozená pila. I po rozchodu se k obžalovanému poškozená K. ještě několikrát vrátila, ale bylo tak týden či 14 dnů a pak ji paní S. odvedla pryč. Obžalovaný má pocit, že je poškozená snadno manipulovatelná. Naposledy byl obžalovaný s poškozenou ještě v březnu 2022. Poté se obžalovaný odstěhoval i se třemi dětmi do Prahy a naposledy se vrátili do Slaného. Stará se o děti v podstatě sám, poškozená K. o ně valný zájem nejeví. Dává dle obžalovaného přednost novému vztahu, s mužem z nové práce poškozené v květinářství. K návykovým látkám připustil obžalovaný, že užíval marihuanu prakticky každý den, aby se mu lépe spalo, v lednu 2022 nicméně skončil, nikdy na tom nebyl závislý, nemusel to řešit ani odborně. Jiné drogy nikdy nebral, alkohol jen velmi výjimečně a příležitostně, marihuanu a alkohol nekombinoval. Naopak poškozená dle obžalovaného užívala jak marihuanu, s obžalovaným dohromady, ale pije i alkohol, dá si až šest piv denně, pije i tvrdý alkohol, toto mu potvrdily i jejich děti, že poškozená dokáže vypít dvě flašky tvrdého alkoholu za večer. Obžalovaný ji viděl i při tom, jak si dala pervitin, což bylo někdy v roce 2021 a má si ho shánět ve Slaném i nyní, což ví obžalovaný od známých. Nikdy, co byli spolu, poškozená K. nepracovala, ale není pravda, že by jí práci zakazoval. Když nakonec do práce šla, dopadlo to až trestním oznámením na jeho osobu. Obžalovaný sám pracuje od 15 let. Pripustil, že se ve vztahu s poškozenou dopustil několika chyb, stalo se, že ji uhodil a byl zlý, když se hádali. Mohlo k tomu však dojít tak zhruba jednou ročně ve vyostřených hádkách, vždy šlo maximálně o facku. Nikdy poškozenou neuhodil ze žárlivosti, nikdy ji nekopl, ani jí nevyhrožoval. První facka byla, když se

poškozená opila na rodinné oslavě a poté obžalovanému říkala, že mu byla nevěrná a udělá to znovu. Tenkrát ho ovšem napadala i poškozená, škrábala ho a bila fackami, na to ji odstrčil, až měla monokl pod okem, což je obžalovanému líto. Nešlo o silný úder, ale opřel se o kost pod okem. Poté šli spát, ráno měla oko dost nateklé. Valnou většinu modřin, které poškozená měla, tak byly z toho, jak v opilosti doma padala. Kdyby se měl popsat jako partner, tak je trochu žárlivý, má rád, když je žena upravená, kupoval proto poškozené oblečení, aby ho dobře reprezentovala. Sama si oblečení nikdy nekupovala, protože neměla svoje peníze, šatil ji obžalovaný z toho, co vydělal. Žárlivost se projevovala dle obžalovaného hlavně tehdy, když věděl, že mu poškozená lže, o tom, že si s nikým nepíše a on věděl, že to tak je. Kvůli tomu pak byly i hádky, a to i před dětmi. Hádky většinou gradovaly a končily tak, že si nadávali a poté obžalovaný odešel z domu. Dne 17. 5. 2021 byl po jedné z hádek, kdy poškozenou udeřil vykázán obžalovaný z bytu. Poté se mohl zase vrátit a vše bylo v pořádku. Přišla mu od známých i nějaká videa, na kterých měla být poškozená údajně natočená při nevěře, ale ukázalo se, že to není ona. Není pravda, že by jí ale nutil, aby se kvůli tomu doma svlékala, svou partnerku znal a věděl, jak vypadá, a že na videu není ona. Obžalovaný má za to, že mu poškozená nikdy nevěrná nebyla, video jí přesto ukazoval a ptal se na něj, resp. jí svěřil, co mu přišlo. Ohledně incidentu s telefonem, tento vznikl tak, že to bylo nedlouho po jejich odloučení s poškozenou, kdy asi na týden odešla bydlet do Kralup ke kamarádce, přičemž obžalovaný měl informace, že mu tam byla poškozená nevěrná. Do toho si poškozená s tou kamarádkou stále psala nějaké zprávy, a když chtěl obžalovaný vědět o čem, tak na něj byla poškozená sprostá. Rozhodl se proto, že se na zprávy podívá sám a kamarádce poškozené napíše, ať neotravuje, a telefon vzal poškozené z ruky. Sám uvedl, že jí telefon vytrhl, když ho poškozená držela v obou rukách na břiše, samotné vytržení trvalo asi jen vteřinu. Telefon byl zamčený, obžalovaný z něj proto vytáhl sim kartu, kterou zahodil, aby poškozené nikdo nepsal a nerozvracel jim vztah, telefon pak poškozené vrátil. Toto bylo poprvé, kdy poškozené telefon vzal, dříve si je normálně měnili, hráli na nich hry. Nechala ho nahlížet i do konverzací, ale to několikrát zjistil, že si ji poškozená před tím celou vymazala. Vždy měl zájem, aby se k sobě vrátili, o což se i během posledních měsíců několikrát pokusili, toto inicioval obžalovaný i poškozená, pokusů bylo více, scházeli se i kvůli sexu až do března 2022. Poškozená mu posílala i své lechtivé fotografie z postele. Mnohokrát si po večerech v klidu telefonovali, přičemž obžalovaný se domnívá, že to tak bylo, protože měla poškozené klid od paní S██████, která ji neovlivňovala. Vždy se do toho ale nakonec vložila paní S██████ a zase je rozdělila. V poslední době mezi nimi došlo také k hádce, kdy obžalovanému poškozená v opilosti rozbila o hlavu skleničku. Tomu přihlížela i svědkyně P██████, kterou poškozená k nim domů pozvala. Domácí práce vykonávala poškozená automaticky a dobrovolně a zcela bez problémů, zdráhat se začala až v okamžiku, kdy se seznámila s paní S██████. Poškozené obžalovaný nikdy nezakazoval, aby chodila ven nebo do obchodu nakupovat, stěží mohl, když byl po většinu dne v práci a poškozená by pak ani neměla z čeho uvařit. Zakazoval poškozené K██████, aby se stýkala s některými lidmi, a to s K██████ D██████ a J██████ L██████, které braly drogy. Obžalovaný nechtěl, aby do toho poškozenou zatáhly. K minulosti poškozené obžalovaný uvedl, že jednak měla problematický vztah s bratrem obžalovaného, léčila se někdy v 15 letech s bulimií a také obžalovaný ví, že poškozenou v minulosti mlátil její otec. Po ukončení vztahu s poškozenou šel obžalovaný k psychologce, ale jedno sezení mu stačilo, veškerý čas nyní věnuje dětem a práci. Poškozená o děti příliš zájem nejeví, školu, doktory a vše podstatné řeší obžalovaný sám.

3. Poškozená E██████ K██████ vypověděla, že se s obžalovaným znají 12 let, dříve žila s jeho bratrem, později se dali dohromady právě s obžalovaným. Bydlet spolu začali na Šumavě u babičky, už tam se obžalovaný projevoval jako hodně žárlivý. Již tehdy došlo k tomu, že ji poprvé zbil, a to ještě před babičkou. Poškozená od něj dostávala facky, a to např. za to, že byla vykoupaná, když přišel domů, v čemž obžalovaný viděl snahu o zakrytí nevěry. Už tehdy také obžalovaný poškozené zakazoval stýkat se s přáteli. Později se odstěhovali do Prachatic, kde jim to fungovalo lépe a

obžalovaný ji nebil. Vyhodili je ale kvůli neplacení nájmu a stěhovali se do Vodňan, kde poškozená poprvé od obžalovaného utekla, a to kvůli tomu, že ji opět obžalovaný bil. Nakonec jí slíbil, že už to neudělá. Později ještě bydleli ve Slaném, v Královicích a Přelici až nakonec našli bydlení v [REDAKCE] ve Slaném. Bydlení v Královicích a Přelici bylo bez toho, že by ji obžalovaný bil, byť se hádali. Naopak v [REDAKCE] ve Slaném to bylo dle poškozené úplně nejhorší, obžalovaný ji bil prakticky neustále, resp. i vícekrát za týden. Obžalovaný ji zakazoval i chodit na nákupy, když šla dále než do obchodu naproti, musela mu průběžně volat. Bití probíhalo nejčastěji rukama, dostávala od obžalovaného facky, ale i pěstí do ramene, kopal ji, několikrát skončila i s monoklem pod okem, to bylo celkem asi dvakrát či třikrát za dobu jejich vztahu. Jednou to bylo po pohřbu, kde se pohádali, už tam ji obžalovaný uhodil, a poté doma ji tahal obžalovaný za vlasy, dostala pěstí a vybavuje si, jak se probudila v koupelně a tekla jí krev z nosu. Nebyla tehdy nijak opilá, byť poškozená připustila, že na pohřbu vypila asi dvě piva a dva panáky. Vcelku často s poškozenou a obžalovaného bydlel kromě dětí také bratr poškozené, bylo to tak vždy přechodně, než si najde něco vlastního, cca na měsíc či dva. Právě bratr poškozené a jejich děti byli jediní, kdo byl přítomen násilí obžalovaného vůči poškozené. Bratr jí na to říkal, ať se od obžalovaného odstěhuje. S obžalovaným si bratr poškozené vcelku rozuměl, kouřili spolu trávu, ale také se kvůli ní občas hádali. Nedávno u sebe nechal bratr poškozené obžalovaného bydlet, to pak bylo znát, že je na straně obžalovaného, čemuž poškozená nerozumí. Obžalovaný užíval marihuanu podle toho, zda byl v práci nebo ne. Když měl volno, ubalil si i třikrát až čtyřikrát denně, jinak kouřil až po práci. Poškozená sama zkusila v minulosti marihuanu a jednou také pervitin, ale to jí bylo kolem 20. Poslední dobou žádné drogy neužívá. Alkohol pila po dobu vztahu s obžalovaným v [REDAKCE] ulici na večer piva, maximálně tři, když obžalovaný si dal marihuanu a někdy i pivo. Pila ho i proto, aby se uklidnila a bylo jí to celé, jejich vztah, v podstatě jedno.

4. Svědkyně K [REDAKCE] dále popsala incident s telefonem ze dne 17. 5. 2021, u kterého byl její bratr (volal policii) a také jeho přítelkyně. Uvedla, že obžalovaný ji opět podezíral z nevěry a tak si z jejího telefonu s někým psal. Poškozená si ho posléze vzala ze stolu do ruky, a obžalovaný jí telefon z ruky vykroutil a ještě ji s ním uhodil do hlavy. Udeřil ji i přes to, že na ruce držela bratrovo miminko. Obžalovaný telefon poškozené vrátil až na policii, už v něm nebyly SIM karty, ty rozlámал. S obžalovaným vydržela i přes násilné chování tak dlouho, protože ho milovala, stále věřila, že se vše zlepší, ale naopak to bylo horší a horší a vše gradovalo poslední čtyři roky v [REDAKCE] ulici, kde bydleli. Zde také došlo k dalšímu incidentu, který poškozená popsala, a který se udál v době, kdy byly doma jejich děti, byť byly za zavřenými dveřmi. Obžalovaný poškozenou podezíral z toho, že natočila pornografický materiál, když přišel domů, donutil ji svléknout se, kleknout na všechny čtyři končetiny a poté ji zkoumal a porovnával s ženou na videu. Při tom ji bil a kopal a následně s ní měl i přes její nesouhlas pohlavní styk. Poté ji znovu zbíl a také jí strkal do pusy koště. Děti křičely, aby poškozenou nebil, ale obžalovaný jim řekl, že je kurva, a že si tou zaslouží. Násilné jednání u obžalovaného nejčastěji vyvolávala jeho žárlivost. Po jedné takové scéně v srpnu 2021 napsala poškozená paní S [REDAKCE] a ta ji od obžalovaného odvezla. Za celý vztah s obžalovaným mu nebyla nevěrná. Od rozchodu se s obžalovaným poškozená ještě několikrát viděla, bylo to proto, že chtěla, aby se normálně bavili a vycházeli spolu. V únoru 2022 k sobě obžalovaného vzala, protože měl problémy s placením nájmu. Vydrželi spolu asi týden, i v tomto krátkém úseku se pohádali a došlo mezi nimi k fyzické potyčce, kdy obžalovaný poškozenou škrtl a ona mu rozbila o hlavu skleničku. Od rozchodu měli několikrát s obžalovaným i sex. To, že spolu i po rozchodu bydleli, vzešlo vždy od obžalovaného, poškozená svolila. Na policii nešla dřív, protože se obžalovaného bála, nešla i přes to, že jí to lidé z okolí doporučovali. Vždy to řešila maximálně tím, že od obžalovaného utekla. Když ho poprvé opustila, šla na azylový dům do Prachatic. Lásku k obžalovanému necítí už dlouho, aktuálně k němu necítí dle vlastních slov žádnou emoci. Pohlavní styk si na ní vynutil nejméně v pěti případech, vždy pak brečela a sama uvedl, že to z jeho strany brala jako znásilnění,

protože věděl, že sex nechce. V době, když měli sex, který oba chtěli, nebyl dle poškozené nijak zvlášť násilný. Posledních cca pět let už brala sex spíše jako povinnost a nutnost, aby měla od obžalovaného klid. Násilí ze strany obžalovaného bylo různé, využíval k tomu i různé předměty, bil ji i opakovaně v průběhu večera, tahal ji za vlasy, strkal do ní apod. Stejně tak jak se dokázal rozčítit, najednou se uklidnil, dal si marihuanu, a jí přinesl pivo a potom šel spát. Poškozená připustila, že na bití od obžalovaného si už vlastně časem zvykla. Impulsem pro opuštění obžalovaného pro ni byly rozhovory s paní S [REDAKCE], díky které pochopila, že nežije v normálním vztahu a rodinném prostředí. V současné době dochází k psychologce, ale snaží se snižovat množství užívaných léků, bere již jen lexaurin. Poškozená uvedla, že za dobu soužití s obžalovaným v podstatě nikdy nechodila do práce, nesměla, obžalovaný si to nepřál, kvůli žárlivosti. Bylo tomu tak i přesto, že neměli v domácnosti dost peněz a naopak měli dluhy, a i proto se museli často kvůli dluhu na nájemném stěhovat. Poškozené chodily peníze z úřadu, ale ty musela odevzdávat obžalovanému, když už jí nějaký obnos nechal, musela ho vykázat účtenkou, za co peníze utratila. Nikdy si nemohla nic našetřit, neměla z čeho a i proto se bála odchodu. Kromě práce, ji obžalovaný zakazoval i některé přátele, telefon jí kontroloval v podstatě každý den, proto i často konverzace s kamarádkami promazávala. Stejně tak profil na facebooku nemohla mít vlastní, ale jediné jejich společný. I to, že se s některými lidmi a kamarádkami bavila, vyvolávalo doma hádky. Křik býval doma také kvůli špatnému či zanedbanému úklidu, kdy i toto obžalovaný dokázal otočit v podezření z nevěry, pro kterou se poškozená dle něj nedostala k úklidu. Hádky probíhaly zpravidla tak, že byl obžalovaný zpočátku vulgární, někdy přešel i k fyzickému násilí, ale ne vždy. Když se násilí bránila, vždy měl více síly než ona. Vykázán byl obžalovaný ze společného obydlí jen jednou po incidentu ze 17. 5. 2021. Druhý den po hádce se choval obžalovaný v závislosti na tom, o jak vážnou hádku šlo a jak na ni byl našťvaný. Když ji udělal monokl, pro podezření z nevěry, tak se o ní sice staral, ale už ji znovu nebil, byť byl našťvaný déle. Po menších hádkách už byl druhý den v klidu. Rozdíl byl také v tom, v jaké fázi vztahu byli. Dříve, když ji nebil obžalovaný tak často, se více omlouval, projevoval lítost. Později a ke konci vztahu už se poškozené zdálo, že je mu to naprosto jedno, stal se více chladnokrevným. Obžalovaný byl první muž, který ji v životě uhodil, když nepočítá jednu facku od jeho bratra, se kterým žila dříve. Při vzájemných hádkách a potyčkách s obžalovaným děti častěji bývaly, než nebývaly. Od rozchodu s obžalovaným poškozená nový vztah nenavázala. Čas od času na ni dolehne úzkost, hlavně když je doma sama i bez dětí, pochybuje o sobě. S dětmi je to stále nevyjasněné, u koho budou, chtěli to řešit i soudně, ale poškozená i obžalovaný shodně propásli termín, na který měli věc nařízenou. Dohodnout se s obžalovaným na dětech nedokážou.

5. Svědkyně I [REDAKCE] S [REDAKCE] v rámci hlavního líčení vypověděla, že obžalovaného zná déle než poškozenou, jelikož on pracoval u nich doma na stavbě a v průběhu této doby poznala také poškozenou. To bylo zhruba před rokem a půl. Jako pracovník dle svědkyně obžalovaný příliš kvalitní nebyl, dělal jim na domě zednické práce a poškozená za ním musela docházet, jelikož ji jinak podezíral z nevěry. Zpočátku poškozená se svědkyní skoro nekomunikovala, zvláště byl-li nablízku obžalovaný, po čase se ale začaly bavit víc a víc a svědkyně začala postupně zjišťovat více informací o vztahu poškozené a obžalovaného. Nikdy ale nemluvila otevřeně před obžalovaným, to se naopak poškozená vždy ztišila a i po svědkyni chtěla, aby si před obžalovaným dávala pozor na pus. Později svědkyni přiznala, že jí i v některých věcech lhala, protože ji k tomu obžalovaný nabádal. Když se začala svěřovat, hovořila poškozená o tom, že ji obžalovaný bije, a to hlavně proto, že na ni žárlí. Sama svědkyně později zaznamenala, že obžalovaný s poškozenou jedná manipulativně, bedlivě si ji hlídá. I manžel svědkyně jí říkal, že obžalovaný byl schopen telefonovat 10krát denně domů poškozené. Choval se rozdílně, pokud věděl, že je na blízku někdo cizí a pokud to nevěděl, to byl vulgární a byl schopen snadno zvýšit hlas. Velmi rychle také dokázal obžalovaný obě polohy střídat, zejména pokud nebylo po jeho, okamžitě se dostavil nával vzteku, hrubé nadávky a vulgarismy, vyhrožoval takto i přímo svědkyni a jejímu manželovi. Svěřovat se začala poškozená sama, ale sdílná příliš nebyla, bylo dle svědkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

zřejmě, že se jí o tom nemluví snadno. Hovořila o bití, tahání za vlasy, zavírání do sklepa, ale také znásilnění. Popsala jí incident, při kterém obžalovaný měl poškozenou podezírat, že hrála v pornu, nutil ji se svléknout kvůli kontrole, pak na ni vykonal soulož a ještě jí strkal koště do pusy. Po čase poškozená přišla s tím, že zvažuje, že obžalovaného opustí, to už měly se svědkyní bližší vztah, moc jiných kamarádek poškozená neměla, obžalovaný jí je měl zakazovat. Pro svědkyni to bylo náročné, ale uhodit na obžalovaného nechtěla, aby tím poškozenou nepodrazila a také neohrozila, obávala se, že by poškozenou mohl zbít. Nikdy však neviděla, že by obžalovaný poškozenou uhodil. Svědkyně zaznamenala jen modřiny a poté tahání za ruce, když se snažil obžalovaný poškozenou znovu podmanit, poté, co ho již opustila. Dle svědkyně měla poškozená z obžalovaného takový strach, že jím byla snadno manipulovatelná. Po jejich rozchodu se takto někdy v říjnu 2021 vrátila poškozená k obžalovanému, což svědkyně vytyčila z toho, že najednou utlumila kontakty, přestala chodit do práce, začala být znovu tichá. Svědkyně se kvůli tomu na poškozenou zlobila, ale pak pochopila, že ji obžalovaný opět udolal a jak těžké to pro poškozenou je. Znovu ji vzali s manželem k sobě. Svědkyně si je však jistá, že návrat do vztahu poškozená nechtěla. Svědkyně poškozenou nechala pomáhat u sebe v obchodě, nicméně vyzkoušely si, že dokáže pracovat spolehlivě a bez problémů. Do práce chodila poškozená tak, jak se domluvily, plnila zadané úkoly a nakonec jí svědkyně připravuje smlouvu. I tomuto obžalovaný zpočátku bránil, zakazoval jí to, nechtěl, aby pracovala někde, kam chodí muži, nařkl poškozenou z toho, že se obléká příliš vyzývavě, ač to dle svědkyně nebyla pravda. Omezoval ji také v přístupu k financím, musela mu je odevzdávat, čemuž svědkyně opakovaně přihlížela. Mnohdy se stalo, že poškozená neměla ani dvacet korun, všechny peníze měl na starosti obžalovaný, který dlužil za nájem a značnou část peněz utrácel za marihuanu. Nikdy svědkyně nezaznamenala u poškozené problém s návykovými látkami či alkoholem. Občas si dala skleničku piva, ale trávily spolu po jejím odchodu od obžalovaného mnoho času, v podstatě každý den a žádného pití si svědkyně nevšimla. Obžalovaný naopak dle svědkyně užíval marihuanu, a to i když pracoval u nich na stavbě. Jiné drogy ho svědkyně užívat neviděla. Když se poškozená starala o děti, vždy to dle svědkyně zvládala, obžalovaný však i jejich děti používá k manipulacím. Od té doby, co poškozená od obžalovaného odešla, znatelně dle svědkyně pookřála, přibrala něco na váze, je zdravější i více sebevědomá, učí se také víc mluvit o svých pocitech a úzkostech, navštívily spolu i psychologku. Svědkyně doufá a věří, že se poškozená k obžalovanému už nikdy nevrátí. Svědkyni obžalovaný opakovaně nařkl z toho, že jim rozvrací vztah, ale k tomu nikdy neměla žádný důvod. Obžalovaný se snažil o tom přesvědčit i poškozenou, kdy sama svědkyně opakovaně slyšela, jak jí toto tvrdí do telefonu, když nevěděl, že i svědkyně poslouchá přes hlasitý odposlech. Z rodiny poškozené zná svědkyně ještě jejího bratra, který však také dost užívá marihuanu a dle svědkyně se to na něm projevuje. Dříve se poškozené hodně zastával i to spolu se svědkyní řešili, ale pak si k sobě nastěhoval obžalovaného a vše se změnilo, bratr poškozené si od obžalovaného nechal nalhat spoustu věcí, včetně toho, že by poškozená měla být těhotná.

6. Svědek M■■■■ K■■■ uvedl, že všechno to začalo incidentem z května 2021, kdy byli s přítelkyní a malým synem na návštěvě u poškozené a obžalovaného. Poškozená tehdy měla na ruce svědkova čtyřměsíčního syna, přičemž v ten moment ji obžalovaný uhodil. Svědek uvedl, že to již překročilo hranice a rozhodl se zavolat policii. Údery uštědřil poškozené nejméně dva, dal jí facku a udeřil ji také telefonem do hlavy. Šlo při tom o telefon poškozené, který jí krátce před tím vytrhnul z ruky. Důvodem bylo, že si s někým psala a to se obžalovanému nelíbilo. Poté se ještě pošťuchovali, poškozená chtěla, aby jí telefon obžalovaný vrátil. Má za to, že telefon vrátil až s časovým odstupem a jen bez SIM karty. Nebylo to poprvé, co byl svědek K■■■ u toho, když obžalovaný fyzicky napadnul poškozenou. Jednou mu volali, že udělal obžalovaný poškozené velký monokl, který měla několik dnů. Obžalovaného zná svědek velmi dlouho, byl v podstatě první, kdo věděl o jejich vztahu. Žil s nimi i na několika adresách, které postupně během společného soužití vystřídal. Během té doby, byly dle svědka dobré i špatné časy, které byly

hodně dány tím, že chyběly peníze. Dle svědka byl pak obžalovaný agresivní, řval a šlel kvůli maličkostem, úklidu, vaření, či že si poškozená s někým píše. Byl a je těžký žárlivec. Dle svědka řval hodně a kolikrát se také stalo, že poškozenou uhodil. On jako její bratr na to nereagoval, po zkušenosti, kdy mu obžalovaný šlapal na hlavu kvůli domnělé krádeži peněz, což však dle svědka byla jen záminka k tomu, aby ho obžalovaný mohl fyzicky napadnout. Stále z tohoto napadení má jizvy na hlavě. Podruhé mu dal několik facek před úřadem práce, kde byla v té době i svědkova matka a věc řešila městská policie. Rozhodně obžalovaný nejde dle svědka pro ránu daleko a dokázal být velmi agresivní, takovéto jeho výlevy přicházely jednou za čtvrt roku, přičemž svědek nedokázal pochopit, proč se k němu poškozená stále vrací. Sám ji od obžalovaného dvakrát odvezl, jednou k němu utekla sama. Říkala mu, že má z obžalovaného strach, že ji najde všude. Letos v březnu (2022) mu opět volali, jak jsou šťastný pár, ale posléze se dozvěděl, že k tomu telefonátu přiměl poškozenou opět obžalovaný. Ve skutečnosti se od poškozené dozvěděl, že šťastní nebyli. Sám svědek obžalovanému po rozchodu s poškozenou pomohl, vzali jej i s dětmi k sobě do Prahy. Udělali to právě kvůli neteři a synovcům. O ty se tam obžalovaný staral stylem, že byl neustále v práci a o děti se starali svědek a jeho přítelkyně. Neposílal děti ani do školy tak, jak by měl. V podstatě ho dva měsíce živili. Po celé dva měsíce, co u nich byl, tak poškozenou K. pomlouval, tvrdil jim, že pije, že pořádá doma mejdany, že je těhotná. Nadával i na svědkyni S. Současně dostával svědek zvláštní a pomlouvačné zprávy na mobil od neznámých čísel. Svůj pocit z obžalovaného popsal svědek jako respekt, je si jistý, že by mu uměl obžalovaný ublížit, a to zejména ve své agresivní poloze neboť se umí prát. Když je klidný, vyjít se s obžalovaným dá. Svědek nepochybuje, že by obžalovaný dokázal udeřit ženu, v případě poškozené, své sestry, toho byl svědkem několikrát. Jak to měla poškozená s obžalovaným ohledně intimního soužití, to svědek neví, nikdy to nerozebírali. Sestra (poškozená) mu řekl, že ji obžalovaný znásilnil, ale tomu příliš nevěřil, byť tuto informaci svěřila poškozená i svědkově přítelkyni. I o poškozené svědek ví, že umí lhát, údajně měla dle jejich matky v dětství obelhat detektor lži. Zda měla ráda tvrdší sex, to měl také jen z doslechu, přeci jen je poškozená jeho sestrou. Obžalovaný s poškozenou za společné soužití nasekali statisícové dluhy (celkem cca 400 000) na zálohách za energie, které na sebe ale měl napsané svědek K., a tak to nyní musí hradit za ně. Peníze u nich doma byly řešeny tak, že poškozená musela každý den skládat obžalovanému účty, ten si naopak bral peníze, jak potřeboval. Pokud jde o oblékání, měl svědek jen od poškozené, že nesměla nosit některé druhy oblečení, jako např. kratásky. Nebyl ale nikdy přímo u toho, že by to obžalovaný poškozené zakazoval. K obžalovanému dále uvedl, že stejně jako svědek sám, kouří marihuanu. když bydleli spolu, což byly dva měsíce letos, tak si spolu dali v podstatě každý den. Obžalovaný měl nějakého svého dodavatele a dával si den co den, zvládl až dva či tři gramy za den, což je 500 či 600 Kč za den a na počet jointů dle svědka 4 – 9 podle způsobu balení. Obžalovaný si u nich doma dával trávu několikrát denně, což svědek K. vyjádřil formulací: „K snídani, k svačině, k obědu, k svačině, k večeři.“ Při lži nacytal svědek mnohokrát i obžalovaného, naposledy když mu obžalovaný dlužil peníze, přestal se ozývat a pak mu tvrdil, že byl dvě stě hodin zavřený na vazbě. Svědek se rovněž zmínil o podezřelém anonymním udání, které přišlo na jeho rodinu, právě v době, kdy u nich obžalovaný přebýval. Byť jej údajně učinila žena, vycházelo z detailů, které obžalovaný znal a svědek má proto na něj podezření.

7. Svědkyně V. G. uvedla, že poškozenou a obžalovaného zná tři roky, dříve na ni působili jako ideální rodina. Popsala dále incident, kdy byli s přítelem u poškozené a obžalovaného na návštěvě a tito se přetahovali o mobil. Šlo o telefon poškozené, na němž si s někým psala, což obžalovanému vadilo, tak poškozené telefon vzal, že už ho nedostane. Poté se obžalovaný a poškozená chvíli naháněli po bytě, poškozená plakala a obžalovaný ji bil polštářem. Uhodil poškozenou také tím telefonem, který ji po vzájemném přetahování vzal, šlo o úder do hlavy, a to v okamžiku, kdy měla poškozená na ruce syna svědkyně G. Poté šli poškozená (tu tam obžalovaný v podstatě tahal proti její vůli) a obžalovaný pro dceru do školy, ale to už na

něho zavolali policii, svědkyně byla přesvědčená, že si ho odvezou už i kvůli tomu, že nebyl nahlašován poprvé. Obžalovaného by svědkyně popsala jako nedůvěřivého, tak se choval i k ní samotné, a zejména pak žárlivého. Poškozená se svědkyni svěřila, že ji obžalovaný v době vztahu mlátil, čemuž svědkyně věří, tak jak obžalovaného zná, jednou přes video hovor si svědkyně u poškozené všimla i velkého monoklu, když chtěla s poškozenou hovořit, obžalovaný hovor ukončil. Stalo se, že museli obžalovanému zabránit, aby poškozenou napadl. Z poškozené svědkyně vnímala ve vztahu k obžalovanému strach. Kromě hádek a bití, které měly být v podstatě po celou dobu vztahu, se jí poškozená svěřila i s tím, že ji obžalovaný znásilnil a hovořila i o shození ze schodů. To spolu hovořily osobně, poškozená při tom plakala, svědkyně z toho byla v šoku, protože nikdy dřív poškozenou plakat neviděla, když se s něčím svěřovala. S obžalovaným a poškozenou strávila svědkyně jedno léto, to jim to vcelku klapalo. Už v té době byl ale obžalovaný žárlivý a zakazoval poškozené, co smí a co ne, určoval jí např., jaké oblečení smí nosit. Poškozená se mu podvolovala. Letos (2022) v dubnu a květnu u nich obžalovaný s dětmi žil, ale odešel ve zlém a už se neozval. Po dobu, co u nich žil, užíval každý den marihuanu, kupoval si tak 2 gramy na den, svědkyně už u obžalovaného zažila i větší množství. Když u nich bydlel, choval se, jako by mu to tam patřilo, jedl i jejich synovi svačiny a přivedl tam i nějakou ženu z Kladna, údajně přítelkyni. I o děti se mu musela starat hlavně svědkyně, obžalovaný byl neustále v práci, volno měl za ty dva měsíce snad jednou. Tak jak zná poškozenou, může svědkyně říci, že je to dobrá máma, o děti se vždy starala, že se nestará, jí sice tvrdil obžalovaný, ale tomu příliš nevěří. Lhal i nedávno příteli svědkyně, když jim tvrdil, jak nemohl volat, protože byl ve vazbě dvě stě hodin. Kasu vždy v domácnosti obžalovaného a poškozené držel obžalovaný. Měl i kartu poškozené, ta dostávala jen určené částky k útratě. Než se nastěhoval obžalovaný k nim, tak byl chvíli u poškozené, to jim tenkrát z ničeho nic volali, že jsou spolu a šťastní. Volala poškozená z telefonu obžalovaného, zněla opile, hovořila o tom, jak jsou šťastní a I. S., že je čarodějnice. Od té doby už si znovu nevolaly, ani si nevyměnily žádnou zprávu.

8. Svědkyně J. L. před soudem vypověděla, že obžalovaného a poškozenou zná asi 10 či 12 let, v době, kdy je poznala, byli již spolu. Navenek vždy působili jako super rodina, kde je vše v pořádku, nicméně k nim do domácnosti současně nikdo příliš nemohl. Pokud ano, bylo to jedině se svolením obžalovaného, který určoval, kdo a kdy je může navštěvovat. I u svědkyně trvalo poměrně dlouho, než byla pozvána, již dlouho před tím byly s poškozenou kamarádky. Nejvíce ale svědkyni vždy vadilo to, že obžalovaný poškozenou fyzicky bil. Tak to bylo v podstatě po celou dobu, co je svědkyně znala. Nikdy na vlastní oči neviděla, že by obžalovaný poškozenou uhodil, ale zaznamenala u ní modřiny a poškozená se jí také svěřovala. Má za to, že obžalovaný si to před lidmi nedovolil, ona sama by mu jí vrátila, pokud by takové jednání vůči poškozené viděla. Jednou, asi před rokem, svědkyni poškozená nechtěně přijala telefonát jako video hovor, a tak mohla vidět, veliký monokl na jejím oku, který svědkyni šokoval svou velikostí. Poškozená sice kameru hned vypnula, ale poté svědkyni potvrdila, že jí zranění oka způsobil obžalovaný. To už se o ni svědkyně bála velmi, jelikož bylo zřejmé, že muselo jít o brutální sílu. Obžalovaný poškozenou mlátil vždy, jen intenzita se s postupem času stupňovala. Na závěr vztahu už měla poškozená dle pocitu svědkyně modřiny téměř neustále, když ne monokl na oku tak modřiny po těle. Svědkyně si je i fotila, ale o telefon přišla. Modřiny si všimla sama svědkyně a chtěla je vidět, poškozená se tím v žádném případě nechlubila, spíše se je snažila schovat pod oblečení. Za dobu, co byly kamarádky, už svědkyně dokázala vycítit, že je u poškozené něco špatně. Svědkyně L. se snažila poškozenou z pozice kamarádky přesvědčit, aby vztah ukončila, že se obžalovaný nezmění, ale ona jak se ho bála, tak ho také milovala. Svědkyně měla možnost často vidět, jak se obžalovaný vůči poškozené choval majetnický, vždy musela sedět vedle něho, nesměla po nikom cizím ani koukat, stejně tak vždy sledoval, zda muži nekoukají po poškozené. Poškozená se svědkyni svěřila, že jednou dostala od obžalovaného facku v autě, když se rozhlížela a on si myslel, že sleduje nějakého muže. Při tom byly v autě i děti. Obžalovaný dle

svědkyně nepouštěl poškozenou samotnou ani do obchodu, nemohla chodit ani s dětmi ven, stále se ji snažil držet co nejvíce doma, případně ji všude doprovázel. Dle svědkyně je to o to horší, že byla poškozená na mateřské se třemi dětmi po sobě, s každým snad 4 roky, celkem tedy 12 let, kdy se v podstatě nesměla hnout z domu. V celé rodině se třemi dětmi a dvěma dospělými, byly jen jedny klíče od domu, které měl obžalovaný, a druhé musely neustále viset doma. Do práce také poškozená nesměla, aby zabránila početí dalšího dítěte, začala poškozená bez vědomí obžalovaného užívat antikoncepci. Když k nim chodila svědkyně na návštěvy, nikdy se tam nijak výrazně nepilo, pili pivo, obžalovaný užíval marihuanu. Dával si každý den. Pivo musela mít poškozená dovolené, tajně si ho se svědkyní dala jen výjimečně, ale příliš nevydržela, tím že pila málo. V péči o děti se obžalovaný a poškozená příliš neshodli, co jeden zakazoval, druhý dovolil, obžalovaný neměl na děti toliko času, trávil vždy dost času v práci. Kromě bití se svědkyni poškozená svěřila i s tím, že byla znásilněná. Šlo o několik případů, dle svědkyně se poškozená svěřovala v slzách, klepala se. Ukazovala jí také intimní partie (přírození a zadek), kde byla poškozená odřená a svědkyně jí na to musela dávat mastičky, bylo to vícekrát, kdy byla takto poškozená poraněná. Často mluvila i o tom, že byl obžalovaný v posteli surový, nebral ohledy na to, co chtěla poškozená. Naposledy viděla poškozenou v době, kdy již nebyla s obžalovaným, bylo to na ni znát na první pohled. Pookřála, měla v očích štěstí, chodila také do práce, jak vždy chtěla. Vždy jí říkala, aby obžalovaného opustila, ale současně chápe její strach z něj, byť pro svědkyni je muž, který dokáže uhodit ženu, ubohý zbabělec. Na návštěvy za poškozenou chodila svědkyně často, někdy i obžalovanému za zády, to ji tam nesměl načapat, jinak by měla poškozená zle. Mnohdy jim také hlídala děti, když šli spolu někam ven, což bylo zpravidla poté, co obžalovaný poškozenou bil. Předchozí násilí omlouval růžemi, večerí, zlatým řetízkem nebo novými botami, to už svědkyně přesně věděla, že se mezi nimi zase něco takového stalo. Na druhou stranu obžalovaný poté zakazoval nové věci nosit, mluvil jí do toho, co smí a nesmí nosit. Zakazoval jí vlastně téměř vše, v čem by vypadala žensky, ani na zahradu. Plavky k bazénu také ne. Když poškozenou viděla naposledy, měla na sobě sukni a lodičky, což by dříve rozhodně nesměla. O předchozích vztazích poškozené svědkyně ví jen to, že dříve chodila s bratrem obžalovaného, ale žádné přílišné podrobnosti, jen že to nebyl takový blázen, jako obžalovaný. To, že se obžalovaný s poškozenou často stěhovali, bylo dle svědkyně nejspíš kvůli problémům s nájmem, ale to je jen její domněnka, blíže se o tom nebavili. Jak to měli ohledně peněz, ví svědkyně jen, že kasu držel doma obžalovaný, poškozená neměla žádné své peníze, jen to, co dostala od obžalovaného, přičemž musela vracet účtenky. Zákazy vůči poškozené fungovaly na tom, že ona se obžalovaného bála, nedokázala se mu sama vzepřít. Sama svědkyně na policii nikdy nešla, jednak proto, aby poškozenou neohrozila, obžalovaný byl nevyzpytatelný a navíc pokud by poškozená ze strachu vše popřela, mohla by sama mít problém. Když poškozené nabízela, že půjdou na policii společně, nechtěla.

9. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie Mgr. Hana Fechtnerová uvedla, že od doby zpracování písemného znaleckého posudku nezjistila nic, co by jí přimělo závěry korigovat, s poškozenou nebyla v kontaktu. Poškozenou, s níž se osobně setkala v rámci vyšetření, znalkyně popsala jako osobu trpící interpersonální závislostí. Toto se u poškozené začalo formovat už v dětství, kdy její matka nebyla podpůrnou matkou, a proto hledala oporu u mužů, a to zejména těch, s nimiž žila, a na nichž se interpersonální závislost prohlubovala. Symptomem tohoto je, že je osoba schopná vykonávat aktivity, které nejsou pro ni úplně ideální a je možné, že se k ní někteří lidé mohou negativně chovat a ona si to nechá líbit. Takovéto osoby pak také o mnoho déle snáší jednání, které je vůči nim nepříjemné. V případě poškozené bylo toto posíleno také skutečností, že měla a má s obžalovaným společné děti. Znalkyně u poškozené nezjistila nic forenzně významného, co by mělo ovlivňovat její věrohodnost. Nebylo shledáno nic, co by naznačovalo, že má poškozená sklon k fabulacím či smyšlenkám. U poškozené byl zjištěn tzv. syndrom týrané ženy. Dle znalkyně mohou mít tyto symptomy příčinu ve čtyřech základních formách domácího násilí – fyzickém, psychickém, sexuálním a sociálně ekonomickém.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

U všech těchto typů je nutné, aby působily dlouhodobě, tj. v řádech měsíců či let, aby bylo možno hovořit o syndromu, přičemž v případě poškozené bylo pravděpodobné působení hned kombinace několika zmíněných faktorů, které ostatně plynou i z výpovědi obžalovaného, který např. připustil, že nechtěl, aby poškozená chodila do práce. Poškozená má tendenci vytvářet si v životě závislé vztahy, a to primárně k mužům a v partnerských vztazích. U vztahů nepartnerských či kamarádských nebude závislost z podstaty vztahů natolik silná, nicméně i u nich znalkyně připustila, že by mohla poškozená podléhat manipulacím, a to vzhledem k jejím intelektovým schopnostem. U žen, které tuto poruchu nemají, pokud je ten vztah patologický, tak z něj dokážou odejít a rychle. Ale pokud ty ženy mají tuto závislostní poruchu, jako poškozená, tak nedokáží z toho vztahu odejít a neustále si namlouvají, že se ten vztah změní, že se vztah zlepší a v tom vztahu neustále setrvávají, obávají se samoty, obávají se toho, aby byly samy, nevěří si, že by zvládly např. výchovu samostatně, nevěří si, že by zvládly samostatné žití, našly si práci, našly si bydlení, a proto v tom patologickém vztahu zůstávají. Pokud se objeví nějaký pozitivní moment, tak poškozená má dle znalkyně tendenci přikládat mu větší hodnotu, než by měl u normálně vnímající osoby a nepoměrně jej vyzdvihuje v porovnání s momenty negativními byt' by převažovaly. Syndrom týrané ženy se může v čase měnit, vyvíjet, i vzhledem k dalším okolnostem, přičemž primárně čím déle bude od všech událostí, které se staly, tak ty vzpomínky se budou zmenšovat. Stejně tak ale může dojít k oživení v důsledku např. obdobného vztahu s jiným mužem, který by poškozené připomněl prožitky z dřívějška. Na závislostní poruše poškozené mělo dle znalkyně nepochybně značný podíl soužití s obžalovaným. U poškozené znalkyně neshledala žádné motivace ke zkreslení výpovědi ve snaze uškodit obžalovanému či tendenci k lhavosti, pro kterou by byla nedůvěryhodná. Naopak je dle znalkyně patrné, že má obžalovaného i přes obavy z něj stále určitým způsobem ráda, což mohlo zkreslení přinášet spíše ve směru pozitivním, kdy vše líčila o něco lépe než ve skutečnosti. Znalkyně se proto musela na některé věci vysloveně doptávat a u poškozené zaznamenala pozitivní projevy směrem k obžalovanému, je si vědoma i toho, že poškozená měla s obžalovaným pohlavní styk, což se však s jejími zjištěními ohledně poškozené nikterak nerozchází a naopak to do její diagnózy zapadá.

10. V rámci hlavního líčení byla dále slyšena znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Lucie Závěšická, Ph.D., která rovněž úvodem odkázala na závěry, jež učinila v písemném vyhotovení znaleckého posudku. Znalkyně uvedla, že poškozená byla během života vystavena značnému množství stresorů, kdy vše začalo již u narušeného vztahu s rodiči. Toto způsobilo její disharmonický vývoj. Před vztahem s obžalovaným byla ve vztahu s jeho bratrem, který taktéž nebyl ideální, nicméně v něm nedocházelo k fyzickému násilí vůči poškozené. Problémem bylo spíše pití bývalého partnera a finanční nouze ve vztahu. Nejvýraznější stresor, který na poškozenou působil, představuje právě poslední její vztah, tj. ten s obžalovaným L. [REDAKCE]. U poškozené znalkyně neshledala posttraumatickou stresovou poruchu, nicméně měla úzkostné a depresivní příznaky. K závěru znalkyně, že poškozená není schopna čelit manipulacím, uvedla, že to je dáno jejím subnormálním intelektem (lehkou mentální retardací netrpí), kdy manipulaci není schopna ani vnímat a pochopit, nedomýšlí jakékoliv možné skryté motivace. To vede k naivitě poškozené, její důvěřivosti a nezralosti. Soubor stresorů, které ji od dětství formovaly, dle znalkyně ovlivňuje to, že je nejistá ve vztazích, nevnímá pokřivenost těchto vztahů a staví se do submisivní pozice, pročez ani agresivitu či násilí nevnímá jako patologické jevy. Znalci tento stav označují jako „naučenou bezmocnost“. Přesto i poškozená má míru, kdy vnímá, že to překročilo únosnou mez, byt' jde o hranici nastavenou zcela mimo běžný normál a čelí nezdravému a patologickému vztahu podstatně déle, než by bylo normální u jiných žen. Ostatně vztah s obžalovaným trval nějakých 12 či 13 let. Znalkyně u poškozené diagnostikovala reaktivní neurotickou poruchu. Tyto diagnózy se s posttraumatickou stresovou poruchou nepřekrývají, jsou odlišné, ale velmi blízké a v diagnostickém spektru v podstatě vedle sebe, byt' jednotlivé příznaky jsou odlišné. Příznaky této nemoci ovlivňovaly dle znalkyně poškozenou v běžném

způsobu života, jde o poruchy spánku, strach, depresivní příznaky, určitou poruchu vůle, úzkostné příznaky, příznaky úzkosti, které se promítaly do tělesného stavu poškozené. Postupně mohou příznaky odeznívat a slábnout, ale toto není otázka několika týdnů, spíše měsíců i let. Patrné jsou u poškozené také prvky toho, že její vtaž k obžalovanému je stále ambivalentní, kdy se ho sice bojí, avšak přesto se k němu dokáže nárazově vracet. Došlo i na pohlavní styk, kdy ani toto se dle znalkyně nevymyká jejím zjištěním a závěrům ohledně poškozené, která je nezralá. Nic to nemění na závěrech o depresivních příznacích plynoucích primárně ze vztahu s obžalovaným. Znalkyně u poškozené nezjistila užívání žádných návykových či omamných látek v také míře či dlouhodobosti, které by její závěry mohly korigovat.

11. Znalec shodné odbornosti byl vyslechnut také ve vztahu k osobě obžalovaného. MUDr. Vlastimil Tichý v rámci hlavního líčení uvedl, že případné ambulantní ochranné léčení by bylo možno obecně alternovat dohledem a kontrolou ze strany probační a mediační služby, vč. testování. U obžalovaného by dle znalce měla nastat doživotní abstinence. V případě nepodmíněného odsouzení nabízí již v dnešní době vězeňská služba možnosti, jak terapeuticky problém s drogami řešit, přičemž dle znalce jde o programy kvalitní. Záleží ovšem také na konkrétní věznicí. V případě odsouzení obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody by se znalec klonil k uložení ochranného léčení na rok či dva, což je odzkoušená a prověřená hranice k dosažení větší šance na úplnou abstinenci. Nechávat vše na dobrovolnosti obžalovaného považuje znalec za přílišné riziko, přičemž zmínil i tu skutečnost, že ač obžalovaný před vyšetřením deklaroval drogovou abstinenci, provedený test jej usvědčil ze lži. Je zřejmé, že na věc nemá adekvátní náhled a lavíruje, což je dle znalce významný rizikový faktor. Obžalovaný trpí psychickou závislostí na návykových látkách. Na jeho jednání v projednávané věci marihuana zásadní vliv neměla, působila spíše v pozadí, byť její dlouhodobé užívání může akcentovat jisté osobnostní změny. Sama o sobě má marihuana spíše tlumivý efekt. Dávku dvou až tří gramů denně označil znalec obecně za běžnou, byť je třeba zvažovat o jak „kvalitní“ marihuanu se jedná. Ohledně agresivního chování u obžalovaného znalec uvedl, že primárně osobou agresivní není, ale má sníženou frustrační toleranci. Co by na druhého nepůsobilo jako zátěž, tak obžalovaný v totožných zátěžových situacích může vzhledem ke svým rysům jednat již agresivně.
12. Z protokolu o ohledání místa činu bylo zjištěno místní a věcné uspořádání bytu na adrese [REDAKCE], Slaný, v němž společně žili obžalovaný, poškozená a jejich děti. Z nájemní smlouvy ze dne 12. 5. 2018 bylo zjištěno, že obžalovaný a poškozená zmíněný byt užívali od 12. 5. 2018.
13. Z protokolu o vydání věci bylo zjištěno, že policie zajistila screeny komunikace mezi poškozenou a obžalovaným a dále dvě videa zasláná obžalovaným poškozené. Pokud jde o screeny komunikace, k této bylo zjištěno, že probíhala do značné míry jednostranně a obžalovaný byl schopen zaslat poškozené až desítky zpráv, na které poškozená neodpovídala. Obžalovaný ve zprávách průběžně mění polohy od omluvných a prosebných, přes urážlivé, posměšné až po zprávy žárlivé. Zasláná videa jsou omluvná, kromě obžalovaného jsou na nich zachyceni také synové poškozené, které obžalovaný vyzývá k tomu, aby mámě (poškozené) natočili vzkaz, že si také přejí, aby se k nim vrátila domů. Samotný obžalovaný se omlouvá poškozené, že se k ní choval špatně a že jí nadával za věci, o kterých věděl, že nejsou pravda.
14. Ohledán byl rovněž telefon svědka M [REDAKCE] K [REDAKCE], v němž byly uloženy fotografie zranění poškozené, které svědkovi poslala R [REDAKCE] P [REDAKCE] a svědkyně L [REDAKCE]. Na fotografiích jsou zachyceny především modřiny, a to na rukách, nohách, ale i tváři (monokl) poškozené K [REDAKCE]. Tytéž fotografie předložila policii také sama poškozená dne 2. 6. 2021. Fotografií jiného monoklu (na druhém oku) poškozené pak policii předložila M [REDAKCE] V [REDAKCE] dne 29. 6. 2021. Svědek K [REDAKCE] dále policejnímu orgánu dne 11. 6. 2021 vydal audiozáznam dlouhý 5.58 vteřin, který pořídil

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

svědek a je na něm zachycena rozmluva mezi poškozenou a obžalovaným, kde řeší zprávy, které si poškozená s někým psala, přičemž je patrné, že obžalovaný poškozené telefon vzal a nutí ji k tomu, aby odepsala to, co jí říká, popř. navrhuje, že odpoví sám, kdy se bude za poškozenou vydávat. Předmětem komunikace má být údajná nevěra poškozené s jakýmsi L [REDACTED].

15. Z protokolu o prohlídce těla ze dne 17. 5. 2021 bylo zjištěno, že na těle poškozené nebyly patrné žádné známky násilí. Téhož dne vydal obžalovaný policejnímu orgánu mobilní telefon Xiaomi Redmi 8, kdy v telefonu chyběly SIM karta i karta paměťová. Tentýž mobilní telefon byl následně vydán zpět majitelce, a to poškozené. Odborným vyjádřením byla hodnota tohoto telefonu zjištěna v částce 1 500 Kč.
16. Ze zprávy psychoterapeutky PhDr. Peškové, ze dne 17. 6. 2021 bylo zjištěno, že byla v květnu 2021 kontaktována obžalovaným v souvislosti s partnerskými obtížemi, které sám obžalovaný v rámci setkání ze dne 24. 5. 2021 specifikoval jako žárlivost na partnerku s následným opakovaným fyzickým napadením. K žádnému dalšímu setkání se již obžalovaný nedostavil, byť bylo sjednáno a obžalovaný projevil zájem ve spolupráci pokračovat.
17. Ze zprávy Úřadu práce ČR ze dne 10. 6. 2021 bylo zjištěno, že poškozená od 21. 6. 2013 pobírá příspěvek na živobytí a současně v rozmezí od června 2013 do února 2018 pobírala doplatek na bydlení. Vždy vůči úřadu práce vystupovala jako matka samoživitelka. Ze zprávy je patrné, že některá vyjádření a poznatky k poškozené se nezdají být úřadu věrohodné, a proto byla plánována neohlášená šetření v místě bydliště. Zpráva z tohoto šetření, které proběhlo dne 28. 6. 2021, byla vypracována odborem sociálních věcí, školství a zdravotnictví, Městského úřadu Slaný, přičemž v této době již obžalovaný s rodinou nežil, ale občasně měl do domácnosti docházet.
18. K osobě obžalovaného soud zjistil, že v evidenci přestupků má jeden záznam za přestupek proti občanskému soužití, za nějž mu byla uložena sankce v podobě napomenutí. Součástí spisového materiálu byla dvě oznámení o přestupcích, z nichž byl podezřelý, kdy jeden měl spáchat dne 23. 9. 2021 tím, že sprostě nadával poškozené. U druhého přestupku je podezřelý, že v rozmezí od 15. 10. 2021 do 15. 11. 2021 opakovaně slovně napadal D [REDACTED] S [REDACTED] (manžel svědkyně S [REDACTED] I [REDACTED]) a současně měl 12. 11. 2021 opět častovat vulgarismy také poškozenou. Trestní minulost obžalovaného zachycuje opis Rejstříku trestů, v němž má obžalovaný 4 záznamy, z nichž k prvním třem již nelze přihlížet. Poslední, čtvrtý záznam vychází z trestního příkazu zdejšího soudu sp. zn. 4T 17/2022 ze dne 25. 2. 2022, kdy byl obžalovaný pro spáchání trestného činu porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, jehož se dopustil dne 10. 2. 2022 vniknutím do domu na adrese [REDACTED] ve Slaném, odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 18 000 Kč. Zmíněné rozhodnutí si obžalovaný převzal dne 3. 5. 2022 a právní moci nabylo dne 12. 5. 2022. Z peněžitého trestu neuhradil obžalovaný ničeho.
19. Provedeny naopak nebyly další důkazy, a to konkrétně státní zástupcem navržené přestupkové rozhodnutí zanesené v evidenci přestupků, kdy toto soud nevyhodnotil jako nezbytné a přínosné z hlediska zjištění k osobě obžalovaného, zvláště jde-li o přestupek, u kterého byla uložena sankce napomenutí, a samotný přestupkový rejstřík proveden k důkazu byl. Stejně tak nebylo provedeno DVD doložené v průběhu soudního řízení poškozenou, kteréžto mělo zachycovat komunikaci obžalovaného s poškozenou v době, která již nespadá do projednávaného období a k prokázání skutků, jež byly obžalovanému kladeny za vinu, tudíž neměla jak zásadně přispět. Obdobně je tomu i v případě čtyř svědeckých výpovědí, které navrhovala obhajoba, a sice O [REDACTED] I [REDACTED] (bratr obžalovaného), Z [REDACTED] P [REDACTED], M [REDACTED] P [REDACTED] a M [REDACTED] P [REDACTED] z OSPOD Slaný. Poslední tři zmínění svědci se měli vyjadřovat k životu poškozené po rozchodu s obžalovaným, tedy opět stěží mohli jakkoliv pomoci s objasněním projednávané trestné činnosti, k čemuž měl nadto soud dle vlastního mínění dostatek důkazů. Pokud jde o výslech bratra obžalovaného, který

s poškozenou žil před obžalovaným, tj. asi před 13 lety, tento by se sice mohl vyjádřit k osobě poškozené a k okolnostem jejich partnerského soužití, nicméně s ohledem na skutečně značný časový odstup a fakt, že zmíněný vztah s O [REDACTED] L [REDACTED] zohlednily ve svých posudcích obě slyšené znalkyně, a stejně tak jej zmínili někteří svědci, nemá soud za potřebné, aby se k němu vyjadřoval i samotný O [REDACTED] L [REDACTED]. Konečně soud nevyhověl ani návrhu obžaloby na doplnění výsledku obžalovaného v rámci hlavního líčení dne 8. 9. 2022, kdy tento se měl opět týkat okolností, které vyvstaly v mezidobí od prvního výsledku v rámci hlavního líčení dne 14. 6. 2022. Výpověď obžalovaného, jež zazněla na samotný úvod dokazování má soud za zcela dostatečnou ve vztahu k projednávanému skutkovému ději, přičemž nebyl důvod ji rozšiřovat a prostřednictvím dalšího výsledku, který se nad to měl týkat opět až období mimo inkriminovaný úsek uzavřený datem 23. 8. 2021.

20. Na základě takto provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalovaného byla prokázána bez jakýchkoli pochybností.
21. Jednání popsané pod body 1)-3) tohoto rozsudku bylo po skutkové stránce prokázáno především na podkladě konzistentní, ucelené a jak měl možnost soud při hlavním líčení hodnotit, i velmi autentické výpovědi poškozené E [REDACTED] K [REDACTED], která po celou dobu trestního řízení vypovídala způsobem, v němž nebylo shledáno nic, co by podkopávalo její důvěryhodnost. Naproti tomu v případě výpovědi obžalovaného, bylo nalezeno několik momentů, které naopak jím líčený skutkový děj znevěrohodňují. V případě poškozené nebylo možno přehlédnout, že je celou věcí stále značně traumatizována a nutnost hovořit o nepříjemných detailech soužití s obžalovaným u ní vyvolávala v průběhu výpovědi zjevné rozrušení i se značným časovým odstupem. Poškozená i přes to dokázala popsat několik konkrétních incidentů a zážitků, které si vybavovala nejživěji, kdy zcela zřejmě šlo jen o příkladný výčet, nikoliv snahu o popis všech útoků a příkoří, kterým musela během mnohaletého vztahu s obžalovaným čelit. Popsala současně frekvenci, s jakou byla nucena násilnému jednání obžalovaného čelit, přičemž tato výpověď se nikterak nevymykala oproti těm již dříve učiněným. Nelze zároveň po poškozené požadovat, aby si vybavila každý jeden incident, jemuž byla nucena při soužití s obžalovaným čelit, neboť s ohledem na dobu trvání vztahu i trvání nejhoršího, déle než tříletého, období, není ve schopnostech lidské paměti uchovat takto rozsáhlou paměťovou stopu. Kromě neměnnosti výpovědi poškozené vycházel soud při hodnocení její věrohodnosti samozřejmě také ze skutečnosti, že v zásadních okolnostech zapadala do dalších provedených důkazů. V tomto směru jde jednak o výpověď a znalecký posudek Mgr. Fechtnerové, která se velmi podrobně zabývala zkoumáním poškozené a neshledala u ní nic, co by důvěryhodnost poškozené oslabovalo (sklony k lživé či zkreslené výpovědi). Naopak uvedla, že je u poškozené patrné, že její city vůči obžalovanému jsou do jisté míry ambivalentní v tom, že k němu stále cítí určitou náklonnost, což by mohlo vést spíše ke snaze mu v některých pasážích přilepšit. Tyto závěry znalkyně a také výpovědi svědků a poškozené, které vzájemně korespondují, významným způsobem oslabují obhajobu obžalovaného. Také k jeho osobě se v zásadě všichni slyšení svědci vyjadřovali shodně, kdy jej popsali jako vznětlivého, velmi žárlivého muže, který nejde pro ránu daleko a neváhá udeřit ani ženu, čemuž při nejmenší svědkyně G [REDACTED] a svědek K [REDACTED] i osobně přihlíželi. Současně slyšení svědci uvedli, že je obžalovaný schopen vystupovat i ve smířlivé poloze, která je zdánlivě velmi vzdálena první zmíněné. Toto ostatně bylo možno vysledovat i v důkazu v podobě screenu z komunikace poškozené a obžalovaného, kde obžalovaný přeskakoval z jedné polohy do druhé podle toho, zda se věci (komunikace) vyvíjely či nevyvíjely dle jeho představ. Taktéž soud nemá pochyb o tom, že obžalovaný se nezdráhá uchýlit ke lžím a manipulacím, což se ostatně vyjevilo v rámci dokazování hned v několika momentech. Předně ve vztahu k samotnému soudu, jemuž

se obžalovaný prezentoval jako osoba již zcela abstinující, pokud jde o marihuanu, aby posléze výpovědi svědkyně G. a svědka K. toto tvrzení obžalovaného zcela popřely (marihuanu užíval po dobu jejich soužití denně a v množství, které ani jen nenaznačuje snahu o odbourání této drogy ze svého života). Nelze při tom přehlédnout, že stejným způsobem se snažil obžalovaný obelhat i MUDr. Tichého, který vypracovával k osobě obžalovaného znalecký posudek z odvětví psychiatrie. Jemu obžalovaný rovněž tvrdil, že marihuanu neužívá, přičemž test prokázal, že si ji aplikoval v řádu nejpozději několika málo dnů před vyšetřením. Lži obžalovaného pak byly zmíněny i ve výpovědi svědka K., který hovořil o tom, jak mu obžalovaný od rozchodu s poškozenou tuto líčil v podstatě jako alkoholičku, která se nezajímá o vlastní děti, je snad i znovu těhotná, aby svědek sám nakonec zjistil, že nic z toho pravda nebyla a šlo pouze o obžalovaným vybájená tvrzení.

22. Zjevné snahy o manipulace s poškozenou, která je jim, jak bylo zjištěno z výsledků znalkyň, schopna odolávat jen ve velmi omezené míře (pokud vůbec), byly zjištěny i dalším provedeným dokazováním, a to jednak z již zmíněné zachycené SMS komunikace mezi obžalovaným a poškozenou a především pak z videí, která obžalovaný poškozené zasílal a prostřednictvím synů se jí snažil opětovně přesvědčit k návratu domů, potažmo do vztahu s ním. Soud má za prokázané, že toto se mu i po rozchodu s poškozenou podařilo, nicméně daný fakt nikterak nezpochybňuje skutkové závěry, jež se promítly do výrokové části rozsudku. Chování poškozené v podstatě zapadá do obrazu, který bylo možno zachytit z výsledků znalkyň, které v obou případech shodně potvrdily, že ani skutečnost, že se poškozená k obžalovanému opakovaně vrací, nijak nepopírá to, že byla z jeho strany vystavena týrání. Počinání poškozené naopak do syndromu týrané ženy ukázkově zapadá, a to tím spíše je-li k obžalovanému vázána i společnými dětmi, což s ohledem na její osobnostní strukturu vyvolává sklon k jednání, které by se na první pohled mohlo jevit jako nepochopitelné. Posledním momentem, který dle názoru soudu poukazuje i na dodatečné snahy o manipulaci poškozenou, je telefonát, o němž hovořili svědek K. a svědkyně G., kterým poškozená z ničeho nic po dlouhé době volala a bez jakékoliv bližší souvislosti jim z ničeho nic měla potřebu sdělit pouze informaci o tom, že se vrátila k obžalovanému a je s ním opět šťastná. Samotným svědkům se ihned toto její jednání zdálo zvláštní, hovořili i o tom, že zněla opilá a později jim svědila, že k tomuto kroku byla dotlačena obžalovaným, který se tak opět snažil vytvářet klamné dojmy o jejich vztahu.
23. Za významnou v celé věci považuje soud taktéž výpověď svědkyň S. a L., které opět důkazně zapadaly do skutečností líčených poškozenou. Přehlédnout při tom nelze, že jde o ženy z odlišných skupin přátel poškozené, pokud lze vůbec v jejím případě o skupinách přátel hovořit s ohledem na to, jak dlouho byla obžalovaným izolována od běžných sociálních vazeb a interakcí. Tak či tak zmíněné svědkyně jsou v jednom případě dlouholetá kamarádka a v případě druhém kamarádka, se kterou navázala poškozená přátelství v době relativně nedávné. Svědkyně se v podstatě neznají a nestýkají, a jejich kontakt s poškozenou se nepřekrýval. Přesto obě tyto ženy líčily v podstatných ohledech soužití poškozené s obžalovaným prakticky totožně, byť své výpovědi stavěly na odlišných detailech. Z toho je pak patrné, že nešlo o sborově naučené, odříkávané a účelově konstruované výpovědi, které by byly jedna jako druhá, ale autenticky vybavované okolnosti a prožitky, jež jim svědila poškozená, která sama o sobě není osobou s takovým intelektem, aby vytvářela složité konspirace proti obžalovanému, ba naopak ona sama je osobu snadno ovlivnitelnou. Velmi podobně líčily obě svědkyně také osobu obžalovaného a také poškozené, přičemž jejich výpovědi se diametrálně lišily od toho, jak poškozenou prezentoval obžalovaný. Lze doplnit, že ani svědci G. a K. nepotvrdili, že by poškozená snad měla problémy s alkoholem, které naznačoval obžalovaný. Naopak svědkyně S. poškozené nabídla pracovní smlouvu poté, co si měla možnost ověřit, že jde o velmi pracovitou a spolehlivou pracovníci, což nezapadá do obrazu osoby závislé na alkoholu a údajně užívající i pervitin, jak tvrdil bez bližších důkazů obžalovaný. Alkoholismus poškozené resp. její velmi

nezdrženlivé užívání alkoholu, které zaznívalo od obžalovaného, nebylo dalšími důkazy potvrzeno a soud jej proto nemá za prokázané, kdy toto zůstalo toliko v rovině tvrzení obžalovaného.

24. Na základě uvedeného má soud za prokázané, že ze dvou proti sobě stojících výpovědí poškozené a obžalovaného je pravdivou ta verze skutkového děje, kterou prezentovala poškozená, jejíž výpověď nachází důkazně významnou oporu ve znaleckém posudku znalkyně Mgr. Fechtnerové. Znalkyně konstatovala, že při vyšetření zjistila u poškozené jednoznačné symptomy syndromu týrané ženy, a to takové, které odpovídají dlouhotrvajícímu působení několika forem domácího násilí. Pakliže znalkyně hovořila o čtyřech formách domácího násilí, bylo zjištěno, že obžalovaný vůči poškozené využíval v podstatě plné spektrum naznačené znalkyní - fyzické, psychické, sexuální i sociálně ekonomické. Prokazatelně poškozenou bil, což bylo zjištěno nejen na podkladě svědeckých výpovědí, ale rovněž tak i na podkladě několika fotografií založených ve spise a v neposlední řadě i na podkladě dílčího doznání obžalovaného, který připustil, že poškozenou udeřil, byť pro důvody, frekvenci a stejně tak i intenzitu svého zavrženého počinání již náhled postrádal. Dílčí incidenty zachycující zmíněný projev domácího násilí pak našly odraz především ve skutkovém popisu v bodě 1) výrokové části rozsudku.
25. Psychické násilí ve formě nadávek, urážek či sledování chování poškozené v práci bylo rovněž prokázáno, když lze opět odkázat na výpovědi svědků, ale také screeny vzájemné komunikace či nahrávku pořízenou svědkem K[REDACTED], kdy je zřejmé, že obžalovaný nejde pro nadávku daleko. Psychické násilí ze strany obžalovaného se projevovalo i tím, že byla pod bedlivou kontrolou, pokud jde o péči o domácnost a z její výpovědi je zřejmé, že žila v neustálé tenzi z toho, zda je vše tak, jak obžalovaný vyžadoval.
26. Projevy domácího násilí v sexuální sféře souvisely s oběma předešlými (fyzickými a psychickými), kdy poškozená popsala, jak v poslední fázi vztahu již s obžalovaným svolila k sexu jediné pod tlakem jeho naléhání a ze strachu či případně přímo v důsledku fyzického násilí. Poškozená rovněž popsala skličující stavy, které zažívala poté, co na ní obžalovaný pohlavní styk vykonal i ve chvíli, kdy s ním nesouhlasila. Výslovně uvedla, že pohlavní styk s obžalovaným nebyl z její strany v několika případech dobrovolný. Tato tvrzení jsou opět v příkrém rozporu s tím, jak sexuální soužití líčil obžalovaný, jemuž se jednak samo o sobě jevílo absurdní, že by měl znásilnit vlastní partnerku a hovořil o tom, že k sexu mezi ním a poškozenou docházelo každý den a vždy dobrovolně. Pakliže soud výpověď poškozené jako celek hodnotil jako věrohodnou, nenalezl důvod k odklonu od tohoto východiska ani v této dílčí pasáži jejího líčení událostí a i zde má za prokázaný skutkový stav popsany v bodě 2) výrokové části rozsudku. Poškozená se ostatně se znásilněním svěřila i svědkyni G[REDACTED], L[REDACTED] a S[REDACTED], kdy všechny tři ženy hovořily o tom, že jim podávala danou informaci v silném rozrušení. Jediný svědek K[REDACTED] uvedl, že se mu taktéž tato informace donesla, ale tomu nevěří. Naproti tomu jeho partnerka, svědkyně G[REDACTED] přímo zmínila, že to bylo jednou jedinkrát, kdy viděla poškozenou plakat v situaci, kdy hovořila o prožitcích z minulosti. Svědkyně L[REDACTED] dále doplnila, že poškozené musela rovněž pomáhat s léčením intimních partií, které byly v důsledku znásilnění obžalovaným poraněny, což přímo ona sama viděla. O pravdivosti tvrzení všech zmíněných soud nepochybuje také proto, že se rámcově shodují v počtu případů, kdy musela poškozená znásilnění ze strany obžalovaného čelit, resp. všechny svědkyně hovořily maximálně o nižších jednotkách případů. Byť tedy v kontextu jednání uvedeného pod bodem 1) výroku nešlo o incidenty časté, nikterak to nesnižuje jejich závažnost. Současně má soud za vyloučené, že by šlo o tvrzení účelová a učiněná ve snaze uškodit obžalovanému, neboť pokud by tomu tak bylo, jistě by všechny svědkyně nehovořily ve vzájemné shodě o jednotkách případů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

27. Za prokázanou a důkazně náležitě podloženou má soud konečně také sociálně ekonomickou rovinu násilí obžalovaného vůči poškozené. Tato je dána cílenou a záměrnou izolací poškozené obžalovaným, když tato neměla v podstatě žádný společenský život a vše bylo soustředěno na péči o děti a domácnost pod striktní kontrolou obžalovaného. Poškozená měla jen málo přátel, finančně byla odkázána na obžalovaného, který určoval, za co a kolik může utratit (musela vše dokladovat), aby si na druhé straně on sám pořizoval marihuanu za částky přesahující tisíce korun měsíčně. Rovněž tak byla poškozená obžalovaným omezována i v tom, jak se může oblékat, což jen podtrhuje dynamiku a nastavení jejich partnerského soužití, kde poškozená nemohla rozhodovat ani o tak výsostně ženské sféře, jako je vlastní oblékání. Významným prvkem domácího násilí je pak také žárlivost obžalovaného vůči poškozené, kdy ji neváhal kontrolovat telefon, četl její komunikaci a i se za ní ve snaze o přistižení v elektronické komunikaci vydával, což také sám doznával, přičemž současně neskrýval i v rámci výpovědi jisté rozladění nad tím, že si poškozená některé komunikace mazala, aby je nemohl číst a kontrolovat, jako by snad k něčemu takovému měl mít nárok. Sociální a ekonomická izolace poškozené obžalovaným nejenže zdůrazňovala efekt domácího násilí, jemuž byla vystavena, ale současně do značené míry odrazovala poškozenou od úvah na případný odchod a ukončení vztahu s obžalovaným, neboť vyjma strachu poškozená skutečně příliš mnoho dalšího neměla. Toto počínání obžalovaného pak nepochybně prohlubovalo přesvědčení poškozené, že sama na vše nemůže stačit, bez obžalovaného se neobejde a jiná varianta než snášení veškerých příkoří není ve hře.
28. Pokud jde o jednání popsané v bodě 3) výroku rozsudku, toto bylo důkazně podchyceno způsobem, který rovněž nepřipouštěl žádné pochybnosti o skutkovém ději. Důvodem je především přítomnost dvou přímých svědků celého incidentu, a sice M [REDACTED] K [REDACTED] a V [REDACTED] G [REDACTED]. Tito vypověděli ve shodě s poškozenou, že obžalovaný poškozené telefon vykroutil z rukou, přičemž tato si jej aktivně bránila a snažila se mu v odejmutí telefonu zabránit. Soud má proto dokazováním za prokázané, že šlo o potyčku, kdy se poškozená K [REDACTED] snažila svůj telefon před obžalovaným, který opět jednal z motivu žárlivosti, uchránit, což se jí však nepodařilo. V žádném případě nešlo o to, že by obžalovaný využil moment překvapení a v nestřežené chvíli vytrhl poškozené telefon z ruky. Ostatně jak již bylo uvedeno i obžalovaný v tomto směru vypověděl, že se o telefon tahali a došlo k fyzickému kontaktu, který nad to obžalovaný následně doprovodil ještě úderem do hlavy poškozené, a to právě za pomoci jejího telefonu. V tu chvíli již navíc měla poškozená v ruce svého synovce, kterého jí dali svědek K [REDACTED] a svědkyně G [REDACTED] v domněnku, že jí přítomnost miminka ochrání před hněvem a fyzickými atakami obžalovaného, což se nepotvrdilo. Daná skutečnost jen dokresluje, že se obžalovaný není schopen ovládat a neváhá do hlavy uhodit ani ženu, která drží v ruce 4měsíčního kojence.
29. V kontextu všech provedených důkazů dospěl soud k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného, který se odráží v popisu jeho jednání ve výrokové části rozsudku. Soud má za spolehlivě a bez pochybností prokázané, že se skutky staly tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku, a že to byl právě obžalovaný, kdo byl jejich pachatelem.
30. Po právní stránce poté soud hodnotil počínání obžalovaného pod body 1) – 3) jako trestné činy týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) a d) tr. zákoníku. Provedeným dokazováním bylo prokázané, že obžalovaný v průběhu společného soužití s poškozenou po dobu více než dvanácti let od počátku roku 2009 do 23. 8. 2021, ji fyzicky i psychicky týral, a to se stupňující se intenzitou kdy jeho zavrženíhodné jednání mělo nepochybně dlouhodobý charakter a projevovalo se v mnoha formách, přičemž některé z nich byly právně posouzeny jako jednání naplňující znaky dalších trestných činů. Dobu, po kterou se obžalovaný svého jednání dopouštěl, lze bezpochyby kvalifikovat jako týrání po delší dobu, neboť jednak samotné období postižené týráním přesahuje dva roky, a to při frekvenci několika útoků do měsíce. Stejně tak nutno zmínit intenzitu počínání obžalovaného, které bylo jak fyzického tak

psychického rázu a u poškozené vyvolalo reaktivní neurotickou poruchu, jejíž dopady na poškozenou působily po dobu delší šesti týdnů, která již naplňuje definici těžké újmy na zdraví. Na tomto místě lze vhodně poukázat na usnesení Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 7 Tdo 417/2016, v němž Nejvyšší soud uvedl: „*Nejvyšší soud poukazuje na to, že hlavním smyslem ustanovení § 199 tr. zákoníku je posílení ochrany osob ohrožených fenoménem tzv. domácího násilí, tj. násilí páchaného mezi osobami blízkými ve smyslu jejich vzájemného vztahu, přičemž vzájemné role těchto osob jsou v rámci násilného vztahu neměnné (jeden z aktérů je stále osobou ohroženou a druhý osobou násilnou), tzn., že se nejedná o vzájemnou hádku nebo rvačku mezi partnery. Současně jde o násilí opakované, dlouhodobé, nikoli o jednorázovou eskalaci konfliktní situace vyvolané např. vzájemnou roztržkou či neshodou mezi partnery. Třetím charakteristickým znakem domácího násilí je prostředí, ve kterém je pácháno (zpravidla se jedná o byt, rodinný dům či rekreační objekt užívaný společně násilnou osobou i osobou ohroženou domácím násilím). V konkrétním případě přitom není nutné, aby u týrané osoby vznikly jakékoli následky na zdraví v podobě zranění či jiné obdobné újmy, neboť týrání nemusí mít nutně jen povahu fyzického násilí, ale může spočívat i v působení psychických útrap, popř. být v rovině sexuálního násilí, ekonomického násilí, vyvolání stavu sociální izolace či být různorodou kombinací některých z těchto forem. U domácího násilí je v rámci možných způsobů jeho řešení nezbytně nutné orientovat se na celé jednání pachatele komplexně, nikoli pouze na dílčí útoky, neboť pouze chování násilné osoby k osobě ohrožené v kontextu historie jejich vzájemného vztahu vystihuje skutečnou nebezpečnost daného jednání.*“ Z dané citace je zřejmé, že právě § 199 je zcela příslušný ve vztahu k projednávané věci a jednání, jemuž musela poškozená čelit.

31. Jednání pod bodem 2) vyhodnotil soud ve shodě s obžalobou jako trestný čin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť bylo prokázáno, že poškozená nejméně v pěti případech čelila pohrůzce násilí či rovnou násilí v podobě držení rukou či přetlačování a překonání odporu poškozené a poté proběhl mezi obžalovaným a poškozenou pohlavní styk, se kterým ona nesouhlasila. Nelze akceptovat východisko, že by právo na sex či jeho vynucování bylo v partnerském vztahu dáno a zaručeno již jen existencí vztahu jako takového bez ohledu na vůli jednotlivých partnerů, v tomto případě ženy. Jednání obžalovaného vůči poškozené je třeba hodnotit také v kontextu dlouhodobého týrání, jehož se na poškozené dopouštěl, kdy tato žila v permanentním strachu z toho, co se odehraje a čemu bude muset od obžalovaného čelit, čemuž odpovídá, že ani její rozhodování ve sféře pohlavního života nebylo vždy svobodné a jak sama uvedla, pohlavní styk s obžalovaným nebyl v posledních fázích vztahu vždy dobrovolný, čemuž odpovídá i to, jak popsala reakci na tyto události a jak její reakci popsaly svědkyně, kterým se svěčila.
32. Konečně jednání popsané pod bodem 3) bylo právně vyhodnoceno jako zločin loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný se za pomoci násilí snažil zmocnit mobilního telefonu poškozené, který v té době užívala, což se mu po překonání odporu poškozené K██████, také podařilo, přičemž následně násilný charakter svého počínání ještě zdůraznil tím, že telefonem udeřil poškozenou do hlavy. Byť motivem obžalovaného nebyla snaha o vlastní obohacení, ale jeho žárlivost, je tato skutečnost z hlediska předestřené skutkové podstaty zločinu loupeže irelevantní. Obžalovaný násilně dosáhl zmocnění mobilního telefonu poškozené, čímž jí zabránil, v dalším užití mobilního telefonu způsobem, který nebyl obžalovanému po chuti. Lze ještě dodat, že dle letité soudní praxe, vycházející z judikatury Nejvyššího soudu ČR, ani násilí menší intenzity nemůže nic změnit na tom, že se jedná o trestný čin loupeže, bylo-li aplikováno v úmyslu zmocnit se cizí věci.
33. Po subjektivní stránce veškeré jednání obžalovaného vykazuje nepochybnitelné znaky tzv. přímého úmyslu. Dle mínění soudu nelze jednání obžalovaného hodnotit jinak, než právě jako úmysl přímý, neboť ze způsobu, jakým si obžalovaný počínal, není možno pochybovat o tom, že zcela jistě věděl, co činí a činil tak vůči poškozené vědomě a záměrně.

34. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému přitěžuje jednak mnohost trestné činnosti (souběh tří velmi závažných trestných činů) a stejně tak její dlouhodobost, resp. konkrétní míra dlouhodobosti, když se týrání své partnerky dopouštěl po dobu delší 12 let (sic), přičemž hranice delší doby se pohybuje již v řádu měsíců.
35. Obžalovanému přitěžuje také ten fakt, že závažnost jeho trestné činnosti gradovala, což je patrné i v tom, že v projednávané věci naplnil v konečném důsledku skutkové podstaty hned dvou zvláště závažných zločinů, tj. typově nejzávažnějších trestných činů, jaké náš právní řád zná, kdy v případě obou byly spáchány v posledním roce probíhajícího týrání. Těchto činů se nadto dopouštěl obžalovaný v nejzávažnější formě zavinění a vůči své partnerce, tedy vůči někomu, komu měl být naopak osobou nejbližší a oporou v životě, což je v podstatě přesný opak toho, jak se obžalovaný ve skutečnosti ve vztahu k poškozené choval, nemluvě o tom, že si byl zřejmě vědom její rodinné i komplikované vztahové historie. Přesto je z jednání obžalovaného na první pohled evidentní, že vždy myslel ve vztahu primárně sám na sebe, a vše muselo probíhat podle jeho představ a pokud tomu tak nebylo, neváhal svou prosazovat ani násilím a v několika případech i za přítomnosti svých vlastních dětí.
36. Na straně okolností polehčujících neshledal soud nic, co by bylo možno přičítat obžalovanému zásadněji k dobru.
37. Při úvaze o trestu v této věci bylo třeba vycházet ze skutečnosti, že soudem byl v případě obžalovaného ukládán trest souhrnný, pro nějž platí, že trest takto uložený nemůže být mírnější, nežli trest již dříve uložený (trestním příkazem Okresního soudu v Kladně sp. zn. 4T 17/2022, ze dne 25. 2. 2022). Soud jako adekvátní vyhodnotil souhrnný trest (souběh vícero trestných činů) odnětí svobody ve výměře 5 let, která je sama o sobě dosti citelná na to, aby se v ní odrazily výše uvedené přitěžující okolnosti případu a současně nikterak přemrštěná při zvážení toho, po jakou dobu významně pustošil život poškozené. Trest, u něhož je třeba s ohledem k osobě obžalovaného akcentovat jeho ochrannou funkci, byl ukládán dle zákonné sazby nejprísnějšího ze zákonných ustanovení, pro která byl obžalovaný postaven před soud - § 185 odst. 2 tr. zákoníku - kdy při zohlednění všech okolností případu a absenci zásadnějších polehčujících okolností, nebyly na místě úvahy o možnosti působení výchovným či alternativním trestem (zákonná sazba, kterou byl obžalovaný ohrožen, je vymezena od 2 do 10 let odnětí svobody, což ostatně samo o sobě naznačené úvahy značně limituje). I přes zmíněnou převahu přitěžujících okolností byl trest ukládán stále ve spodní polovině zákonné trestní sazby, kdy bylo přihlédnuto k tomu, že odsouzený doposud nebyl vězněn a po vykonání trestu na něho bude působeno ještě v rámci ochranného opatření v podobě ambulantního ochranného léčení protitoxikomanického. Jeho uložení se opírá do značné míry o závěry znalce MUDr. Tichého, který s ohledem na osobu obžalovaného toto ochranné opatření doporučil i za té situace, kdy by byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest. Důvodem je absence náhledu obžalovaného na užívání marihuany a fakt, kdy znalec výslovně konstatoval, že ponechat vše na dobrovolnosti obžalovaného by považoval za přílišné riziko. Jaké by mohly být případné důsledky takového postupu, se ostatně projevilo na tom, jak obžalovaný krátce po svém vykazání v květnu 2021 zahájil poradenství u psychoterapeutky PhDr. Peškové, k níž se i při vědomí problému s žárlivostí a s bitím poškozené dostavil toliko k jednomu jedinému sezení, jak potvrdil i on sám v rámci výslechu s tím, že to mu k vyřešení a pochopení problému stačilo.
38. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u něj není dána žádná zprísňující okolnost podmiňující zařazení do přísnějšího typu věznice (dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku např. uložení výjimečného trestu).

39. Pokud se jedná o nárok poškozené E. K., ta se k trestnímu řízení připojila řádně a včas, a to s nárokem na náhradu nemajetkové újmy. Zprvu svůj nárok vyčíslila v částce 100 000 Kč, posléze jej navýšila na dvojnásobek, tj. na částku 200 000 Kč včetně úroků z prodlení. Jednáním obžalovaného nepochybně došlo k zásahu do osobnostních práv poškozené, který je nutno považovat za závažný. Tímto neoprávněným zásahem do osobní integrity poškozené došlo k citelnému zásahu do privátní sféry jejího života, kdy nejenže musela čelit každodenním obavám z obžalovaného, ale zasahoval i do intimní sféry její osobnosti. Poškozená musela dle představ obžalovaného zásadně změnit své chování a život, který v podstatě přizpůsobovala jen jemu. Nepochybně lze útoky obžalovaného posuzovat jako neoprávněné a neakceptovatelné zásahy vůči osobě poškozené, a je proto nutno uzavřít, že výše uvedené skutečnosti odůvodňují potřebu ochrany osobnosti poškozené, neboť zde nepostačuje toliko zadostiučinění v intencích příslušných ustanovení občanského zákoníku. Nárok poškozené na náhradu nemajetkové újmy proto lze považovat za oprávněný, byť ne v plné výši. Dle přesvědčení soudu je přiměřené okolnostem případu přiznání náhrady nemajetkové újmy v částce 100 000 Kč, a rozhodl proto tak, jak je uvedeno v příslušném výroku tohoto rozsudku. Se zbytkem nároku byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, kdy navýšení nároku vycházelo ze skutečností, které zazněly v rámci výpovědi svědkyně L., avšak tuto samu o sobě neshledal za důkazně natolik silnou, aby odůvodňovala nárok ve dvojnásobné výši, kdy ani popis jednání, kterým se obžalovaný provinil, nedoznal oproti obžalobě takových změn, aby navýšení nároku bylo důvodné. U poškozené byly uplatněny rovněž zákonné úroky z prodlení od 26. 3. 2022, tedy ode dne bezprostředně následujícího po dni, kdy se obžalovaný seznámil se spisem. Požadovaná výše úroku z prodlení odpovídá § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., dle kterého výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, kdy repo sazba činila k 1. 1. 2022 3,75 %. Soud shledal, že úroky z prodlení byly uplatněny v souladu se zákonem a proto je rovněž z jím přiznané částky poškozené přiřkl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 8. září 2022

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.